

Sygn. akt III Ua 17/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Sędziowie:	SSR del. do SO Monika Obrębska (spr.) SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekr. sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania M. S. i I. S.

z udziałem zainteresowanej A. S. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy w gospodarstwie rolnym

na skutek apelacji odwołujących i zainteresowanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 16 kwietnia 2014r. sygn. akt IV U 185/13

orzeka:

uchyla zaskarżony wyrok w całości, znosi postępowanie w sprawie w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za II instancję.

UZASADNIENIE

I. S. i M. S. złożyli w dniu 10 stycznia 2012r. odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 14 grudnia 2011r. odmawiających przyznania im prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci E. S. na skutek wypadku przy pracy rolniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości wskazując, iż zmarły E. S. w dniu wypadku nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, nie podlegał mu również M. S., jak też I. S.. A. S. (1) –

właścicielka gospodarstwa rolnego, była w chwili zdarzenia ubezpieczona poza gospodarstwem rolnym. Nie było zatem podstaw do przyznania odwołującym prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 19 marca 2013r. oddalił odwołanie M. S. i I. S..

Na skutek apelacji odwołujących, wyrokiem z dnia 24 czerwca 2013r., Sąd Okręgowy w Ostrołęce uchylił zaskarżony wyrok w całości, zniósł postępowanie w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za II instancję. W ocenie Sądu Okręgowego, przesłuchana przez Sąd w charakterze świadka A. S. (1), która jest córką E. S., winna być w sprawie osobą zainteresowaną, a została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Stąd Sąd Okręgowy nakazał Sądowi Rejonowemu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, wezwanie do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanej A. S. (1), a następnie przeprowadzenie postępowania dowodowego i wydanie rozstrzygnięcia biorąc pod uwagę jego wyniki i stanowiska stron.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2013r., przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Rejonowy wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanej A. S. (1) stosownie do art. 477¹¹ § 1 i 2 k.p.c.

Pełnomocnik odwołujących i zainteresowanej wniósł o przyznanie na ich rzecz prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmierci E. S., wskutek wypadku przy pracy rolniczej.

Pełnomocnik Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie odwołania.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce, po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 16.04.2014r. oddalił odwołania.

Sąd ustalił, że 4.09.2003r. w miejscowości T. gm. C. kierujący samochodem ciężarowym z naczepą – R. J. zderzył się z ciągnikiem rolniczym z naczepą kierowanym przez S. S. (1). Wskutek poniesionych obrażeń, pasażer ciągnika E. S. poniósł śmierć. E. S. w dniu zdarzenia, wykonywał poza terenem gospodarstwa rolnego, zwykłe czynności związane z prowadzeniem działalności rolniczej, pomagając swojej córce A. S. (1) w prowadzeniu gospodarstwa rolnego.

Sąd ustalił, że wyrokiem z dnia 16 września 2004r., Sąd Rejonowy w Ostrołęce uznał R. J. za winnego powstania powyższego zdarzenia. Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 22 grudnia 2004r. zmienił powyższy wyrok Sądu Rejonowego, uniewinniając oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym Sąd Okręgowy w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są jednoznaczne i w żaden sposób nie nasuwają wątpliwości.

Sąd ustalił w dalszej kolejności, że E. S. w dniu wypadku nie podlegał społecznemu ubezpieczeniu rolników. M. S. w chwili wypadku także nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Podobnie I. S. nie figuruje i w chwili wypadku nie figurowała w ewidencji osób ubezpieczonych w KRUS. Sąd ustalił ponadto, że A. S. (1), córka E. S. od 1992 roku prowadzi gospodarstwo rolne przekazane jej przez rodziców, położone we wsi R.. Jest ona zatrudniona w (...) w O. na stanowisku położnej od 1 marca 1989r. do chwili obecnej. W okresie od 18 sierpnia 2003r. do 21 grudnia 2003r. A. S. (1) przebywała na urlopie macierzyńskim. W dniu wypadku nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników. Ubezpieczeniu społecznemu rolników nie podlegał wówczas także mąż A. S. (1), bowiem pracował jako taksówkarz i z tego tytułu odprowadzał składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd wskazał w pierwszej kolejności, iż w niniejszej sprawie, dla rozstrzygnięcia mających zastosowanie norm prawnych, decydujące znaczenie miała data wypadku E. S., na skutek którego, z uwagi na odniesione obrażenia, wymieniony zmarł.

Przywołując orzecznictwo Sądu Najwyższego, Sąd I instancji wskazał, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy powoływanej ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu

obowiązującym do dnia 02 maja 2004r. Dyspozycja art. 10 cyt. ustawy, w brzmieniu obowiązującym w dniu wypadku wskazywała w ust. 1 pkt 2, iż prawo do jednorazowego odszkodowania, z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, przysługiwało osobie najbliższej ubezpieczonemu rolnikowi, niepodlegającej ubezpieczeniu, jeżeli doznała ona takiego uszczerbku wskutek wypadku przy pracy rolniczej, któremu uległa pomagając ubezpieczonemu rolnikowi, nie będąc jego pracownikiem, w pracach związanych z prowadzeniem działalności rolniczej. Zgodnie zaś z ust. 1 pkt 4 przytaczanego przepisu, jeżeli taka osoba zmarła wskutek wypadku przy pracy rolniczej, to prawo do jednorazowego odszkodowania przysługiwało członkom rodziny zmarłego.

Sąd stwierdził zatem, że ustawodawca uzależnił przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej od łącznego spełnienia wszystkich koniecznych przesłanek ustalonych w treści art. 10 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Sąd wskazał, że bezspornym jest, że E. S. zmarł w wyniku wypadku przy pracy rolniczej, gdyż w tym czasie wykonywał czynności związane z prowadzeniem działalności rolniczej, poza gospodarstwem rolnym, pomagając tym samym córce, której wraz z żoną w 1992r. przekazali gospodarstwo. Nie podlega także sporom fakt, iż E. S. w dniu wypadku przy pracy rolniczej nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Zmarły, od 1992r. korzystał bowiem z uprawnień emerytalnych.

Sąd podniósł, że kolejną konieczną przesłanką warunkującą przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej jest zaistnienie wypadku podczas pomocy ubezpieczonemu rolnikowi. Oznacza to, iż by ta przesłanka była spełniona, osoba poszkodowana, nawet jeżeli sama nie podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników, musi pomagać rolnikowi, który z takiego ubezpieczenia korzysta. W niniejszej sprawie ustalono, iż odwołujący I. S. i M. S., ani też zainteresowana A. S. (1) nie podlegali w dniu 04 września 2003r. ubezpieczeniu społecznemu rolników. I. S. od dnia 01 kwietnia 1998 roku, na mocy decyzji z dnia 4 czerwca 1998 roku nabyła prawo do renty inwalidzkiej, która od dnia 1 maja 2000 roku została jej przyznana bezterminowo. Stąd, I. S. nie figuruje i nie figurowała w dniu zdarzenia w ewidencji osób ubezpieczonych z tytułu ubezpieczenia społecznego rolników. Syn zmarłego E. M. S., urodził się w dniu (...), zatem w dniu wypadku swego ojca był osobą małoletnią, uczącą się i nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Córka zmarłego E. S. i jednocześnie od 1992 roku właścicielka gospodarstwa, w którym pomagał E. A. S. była od 1989r. i do chwili obecnej jest zatrudniona na stanowisku położnej w Szpitalu (...) w O., a z tego tytułu podlegała i nadal podlega ubezpieczeniu społecznemu i rentowemu poza gospodarstwem rolnym. Nie opłacała ona jednocześnie wówczas i nie opłaca składek na ubezpieczenie społeczne rolników. W związku ze swoim „pracowniczym” tytułem ubezpieczenia społecznego w dniu wypadku przebywała na urlopie macierzyńskim. Nie może być zatem wątpliwości, iż A. S. (1) także nie korzystała z ubezpieczenia społecznego rolników. Mąż zainteresowanej A. S. (1), pracujący jako taksówkarz, opłacał składki na ubezpieczenie społeczne związane z tą działalnością, a zatem również nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Art. 7 ust. 1 cyt. ustawy wskazuje, iż z mocy ustawy ubezpieczeniu podlega rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny oraz domownik rolnika, o którym mowa w pkt 1, jednakże tylko wtedy, jeżeli ten rolnik lub domownik nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie ma ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Zapis ten wyłącza możliwość zaliczenia odwołujących i zainteresowanej do grupy osób podlegających temu ubezpieczeniu z mocy prawa. Sąd podkreślił, że art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazuje kto i w jakich przypadkach podlega ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu rolników z mocy ustawy. Zgodnie z nim ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu podlega z mocy ustawy: rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny; domownik rolnika, o którym mowa w pkt 1; osoba pobierająca rentę strukturalną współfinansowaną ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji (...) Funduszu (...) lub ze środków pochodzących z (...) Funduszu Rolnegona rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, a także małżonek osoby, o której mowa w pkt 3, jeżeli renta strukturalna współfinansowana ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji (...) Funduszu (...) lub ze środków pochodzących z (...) Funduszu Rolnegona rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich wypłacana jest ze zwiększeniem na tego małżonka. Artykuł 16 w ust. 3 wskazuje, iż powołanej regulacji (ujętej w ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2 tego przepisu), nie stosuje się do osoby, która podlega innemu ubezpieczeniu

społecznemu lub ma ustalone prawo do emerytury lub renty, lub ma ustalone prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Nie można zatem, zdaniem Sądu Rejonowego przyjąć, że sam fakt, że A. S. (1) jest rolnikiem posiadającym gospodarstwo rolne o powierzchni większej niż 1 ha przeliczeniowy pozwala zakwalifikować ją, jako osobę podlegającą ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy. Możliwość tę skutecznie kwestionuje regulacja art. 7 ust. 1 i 16 ust. 3 ustawy, gdyż w dniu wypadku podlegała ona i nadal podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu niż ubezpieczenie społeczne rolników. Zdaniem Sądu, powołana regulacja nie potwierdza w żaden sposób wykładni art. 10 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, na jaką powoływała się strona odwołująca. Pełnomocnik strony odwołującej wskazał, iż treść art. 7 ust. 1 pkt mówi, że ubezpieczonym rolnikiem jest nie tylko rolnik podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników, ale również innemu ubezpieczeniu. W ocenie Sądu twierdzenie to jest nieuzasadnione, gdyż treść wskazanego przepisu nie pozwala na tak daleko idące założenia, a wręcz przeciwnie wskazuje ograniczenia, jakie nie pozwalają na uznanie danej osoby za podlegającą ubezpieczeniu społecznemu rolników (por. odpowiednio wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 września 2013 r., III AUa 40/13, LEX nr 1381350).

Sąd podkreślił, że zgodnie z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, pod pojęciem domownika rozumie się osobę bliską rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie oraz stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy. Wbrew twierdzeniom strony odwołującej się, A. S. (1) nie może zostać zakwalifikowana także jako domownik rolnika. Faktem jest, iż spełnia ona jedynie przesłankę wieku, nie mieszka natomiast nawet w bliskim sąsiedztwie gospodarstwa rolnego, a już z całą pewnością można stwierdzić, że stale w nim nie pracuje. Wprawdzie A. S. (1) wskazała, iż często przyjeżdżała do rodziców, by im pomóc w gospodarstwie, jednakże podkreśliła również, iż odwiedziny te związane były przede wszystkim z tym, iż rodzice A. S. (1) zajmowali się jej córką. Ponadto A. S. (1) była osobą aktywną zawodowo wobec czego nie mogła „stale” pracować w gospodarstwie, gdyż kolidowałoby to w sposób oczywisty z pracą w szpitalu - w systemie zmianowym co prawda, ale na pełnym etacie. Nie zmienia to faktu, iż art. 16 ust. 3 ustawy uniemożliwiłaby zakwalifikowanie kogokolwiek z osób ubiegających się o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, jako osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu z mocy ustawy. Odwołujący negując ustalenia Sądu tożsame ze stanowiskiem prezentowanym w toku postępowania przez KRUS, wskazali na zważania Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 23 lutego 1993 r. (K 10/92). TK we wskazanym wyroku stwierdził niezgodność art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z art. 1 i 67 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie w jakim nie uwzględnia małżonka wśród osób najbliższych. W ocenie Sądu zważania TK potwierdzają interpretację art. 10 ust. 2 ustawy ubezpieczeniowej jakiej dokonał tutejszy Sąd. TK wskazał, iż powołany przepis dotyczy takiej sytuacji, w której następuje wypłata odszkodowania dla osób najbliższych ubezpieczonemu rolnikowi, które mogą podlegać innym rodzajom ubezpieczenia, a nie podlegają ubezpieczeniu na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Stwierdzenia to oznaczają, iż TK każe pojęcie „osoby nie podlegającej ubezpieczeniu” rozpatrywać w zakresie jedynie ubezpieczenia społecznego rolników. Jeżeli zatem tak należy interpretować ubezpieczenie osoby poszkodowanej, to w analogiczny sposób trzeba rozumieć pojęcie „ubezpieczony rolnik”. Rozpatrywany przepis nie zawiera dodatkowych stwierdzeń pozwalających uznać, iż chodzi tu o jakiegokolwiek ubezpieczenie społeczne, a wykładania TK każe rozumieć pojęcia ubezpieczenia zawarte w jednym przepisie w sposób tożsamy. Nie można wobec tego założyć, iż w pierwszym przypadku chodzi wyłącznie o nie podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników, a w drugim ustawodawca miał na myśli jakiegokolwiek ubezpieczenie społeczne. Trzeba przyjąć, iż drugim wypadku także wolą ustawodawcy było rozpatrywanie tej regulacji w kategoriach podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu.

Wobec powyższych ustaleń Sąd doszedł do wniosku, iż z uwagi na treść art. 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z pkt 2 nie można odwołującym i zainteresowanej przyznać prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmiertelnego wypadku przy pracy rolniczej E. S.. Prawo to zostało skutecznie wyłączone poprzez brak tytułu rolniczego ubezpieczenia społecznego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 oraz § 12 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pełnomocnik odwołujących i zainteresowanej. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 477¹¹ § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, według stanu prawnego obowiązującego w dniu 4 września 2003r. i art. 13 u.s.r. poprzez pozbawienie A. S. (2) - syna śp. E. S. możliwości obrony jego praw, na skutek braku wezwania do udziału w sprawie, w sytuacji gdy jest członkiem rodziny uprawnionym do jednorazowego odszkodowania, który mógłby wystąpić z żądaniem przyznania dochodzonego w sprawie odszkodowania po śp. E. S., a także art. 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z pkt 2 u.s.r. w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 16 ust. 1 i 3 u.s.r. i art. 18 i art. 71 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez ich błędną wykładnię i w konsekwencji błędne przyjęcie, że powodom jako członkom rodziny śp. E. S. nie przysługuje jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci wyżej wymienionego wskutek wypadku przy pracy rolniczej, art. 386 § 1 w zw. z art. 366 i art. 365 § 1 k.p.c., poprzez zakwestionowanie oceny prawnej wyrażonej w wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 24 czerwca 2013 roku, III Ua 3/13, iż A. S. (1) jest członkiem rodziny uprawnionym do przyznania jej jednorazowego odszkodowania w niniejszej sprawie.

Wskazując na powyższe, wobec pozbawienia A. S. (2) -syna E. S. możliwości obrony jego praw, pełnomocnik odwołujących i zainteresowanej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, zniesienie postępowania w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania, ponadto, z ostrożności procesowej wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i przyznanie członkom rodziny śp. E. S. jednorazowego odszkodowanie z tytułu śmierci wyżej wymienionego wskutek wypadku przy pracy rolniczej w dniu 4 września 2003 roku, zasądzenie od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wraz z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zasadny jest przede wszystkim zarzut naruszenia art. 477¹¹ § 1 i 2 kpc w zw. z art. 10 ust. 1 pkt. 4 w zw. z pkt. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, według stanu obowiązującego w dniu 4.09.2003r. i art. 13 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, poprzez pozbawienie A. S. (2) - syna zmarłego E. S. możliwości obrony swych praw, na skutek braku wezwania go do udziału w sprawie w sytuacji, gdy jako syn zmarłego należy on do kręgu osób, które mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania

Istotnie w sprawie zachodzi nieważność postępowania, która skutkuje koniecznością ponownego uchylenia zaskarżonego wyroku, zniesienia postępowania w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce.

Zgodnie z art. 477¹¹ § 1 i 2 kpc stronami są ubezpieczony, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy i zainteresowany. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa i obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli taka osoba nie została wezwana do udziału w sprawie przed organem rentowym, Sąd wezwie ją do udziału w postępowaniu bądź z urzędu, bądź na jej wniosek lub na wniosek jednej ze stron.

Rację ma pełnomocnik skarżących, że A. S. (2) jest osobą zainteresowaną w rozumieniu cyt. wyżej przepisu. Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, członkom rodziny osoby zmarłej wskutek wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Zgodnie zaś z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, w brzmieniu obowiązującym w dacie wypadku, jednorazowe odszkodowanie przyznaje się osobom, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, na zasadach przewidzianych dla

członków rodziny pracownika w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Przepis art. 13 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych stanowi natomiast, że członkom rodziny pracownika, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne. Członkami rodziny uprawnionymi do jednorazowego odszkodowania są m.in. dzieci zmarłego.

Sądowi Rejonowemu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy umknęło, że uprawnionym członkiem rodziny po zmarłym E. S. jest również jego drugi syn A. S. (2) - urodzony (...) Wskazać należy, że fakt, iż E. S. miał dwóch synów, nie jest okolicznością nową, wskazywaną dopiero w apelacji. A. S. (1) podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 19.03.2013r. wskazywała, że oprócz brata M., ma też brata A.. Fakt, że zmarły miał dwóch synów potwierdza też szereg dokumentów z akt KRUS (vide np. dokumenty z 60,61).

Zgodzić się należy z pełnomocnikiem odwołujących, że A. S. (2), jako syn zmarłego należy do kręgu osób, które mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie jednorazowego odszkodowania, jest więc osobą zainteresowaną w rozumieniu art. 477 ¹¹§ 1 i 2 k.p.c. Wobec niewezwania go do udziału w sprawie Sąd pozbawił go możliwości obrony swoich praw. Powyższe skutkuje nieważnością postępowania, określoną w art. 379 pkt 5 k.p.c. Jedynie na marginesie wskazać należy, że analogiczna sytuacja była podstawą uchylenia poprzedniego wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 19.03.2013r. wydanego w przedmiotowej sprawie.

Przesądzenie powyższych kwestii i uwzględnienie zarzutu nieważności postępowania, czyni bezprzedmiotowym dalsze rozważania na temat pozostałych zarzutów apelacji, zwłaszcza zarzutu błędnej wykładni przepisów, mających w przedmiotowej sprawie zastosowanie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd wezwie do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego A. S. (2), przeprowadzi stosowne postępowanie dowodowe i rozstrzygnie o żądaniu stron.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy w oparciu o treść art. 386 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji, pozostawiając Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za II instancję.